

L'editorial del New York Times: la nostra MOAB

written by Redacció Unilateral | 26 de juny de 2017

La publicació de l'[editorial](#) del **New York Times** sobre Catalunya del passat divendres ha desfermat un veritable terrabastall en la política catalana, en l'espanyola i, ben probablement, a l'europea.

Tot just quan els tertulians unionistes, comentaristes i analistes, com els que apareixen reiteradament en espais com el programa de **Josep Cuní**, celebraven efusivament la sentència al·lucinant del Tribunal Constitucional que esborrava el nom d'Afers Exteriors de la Conselleria i es feien un panxó de riure titllant **Puigdemont, Mas, Romeva i Junqueras** de fracassats pel nul reconeixement internacional assolit per la causa independentista, va i apareix l'editorial del diari més important, més influent del món i exigeix al govern espanyol que no impideixi el referèndum. A més de titllar-lo de feble, sota sospita i un munt de coses més. En definitiva, una autèntica *Mother of All Bombs* (MOAB), en forma d'editorial. Ningú no dubta ja que hi haurà un abans i un després del 23 de juny. El referèndum de l'1 d'octubre a Catalunya sobre la seva independència ha entrat en l'agenda global. Ningú ja ho pot negar.

Europa, llegeix el New York Times?

I un actor que ha de llegir seriosament l'editorial del diari novaiorquès és, naturalment, la **Unió Europea**. A partir d'ara ja no s'hi val amagar el cap sota l'ala, o fer la política de l'estruç, al·ludint al típic i tòpic, i covard, "*que es tracta d'un afer interior d'un Estat Membre*". Afer Interior? I en parla el New York Times? A Brussel·les han de deixar de somniar truites. Sense cap mena de dubtes, la delegació del govern, els eurodiputats i els periodistes catalans faran

valdre durant els propers dies aquest article per forçar algun tipus de posicionament que vagi més enllà. Si se'n parla des de Nova York, com es pot liquidar el tema amb la declaració de sempre? O és que des de fora els han de dir com gestionar un tema que és essencialment europeu?

Espanya i els unionistes, intoxiquen

Com sempre els passa, els espanyols, quan reben una garrotada des de Catalunya, i n'han rebut unes quantes en els darrers anys, triguen a reaccionar. Com si es pallessin per comprovar que estan sencers. I és que el MOAB novaiorquès els ha deixat morts, blancs, esmaperduts. I pràcticament no han dit ni fava.

Només quan han pogut refer-se, han articulat una intoxicació, pensant que els catalans i les catalanes no sabem anglès, com és el cas del senyor Rajoy. I així han intoxicat en referència al darrer fragment de l'editorial, traduint-lo amb mala fe, tergiversant-lo i fent-lo dir el que no diu. Concretament, han intentat difondre que el New York Times es mostra partidari que els catalans i les catalanes votem no a la independència, obviant, és clar que si voten és que hi ha d'haver un referèndum. Però el diari novaiorquès no diu això ni de bon tros.

Diu que, la millor solució "per Espanya" és que se celebri el referèndum i que els catalans votin no a la Independència com ja ho han fet en el passat els escocesos i els quebequesos.

Òbviament, el New York Times reclama a Madrid el coratge que no té, perquè són covards, i saben del cert que el resultat del referèndum no seria precisament com els anteriorment esmentats, perquè per començar, Espanya no és ni el Canadà, ni el Regne Unit. Catalunya ja està fins al capdamunt d'humiliacions, amenaces, menyspreus i supremacismes. Dinou respostes negatives a negociar en sou moltes, massa. Prou de fer el ximple.

I a Catalunya, alguns mèdia es fan el distret

Resulta frustrant contrastar l'editorial del New York Times, amb l'actitud submissa de les dues principals capçaleres catalanes, tan avesades a seguir els dictats del ditet del govern de Madrid, i particularment de la vice-presidenta. No cal esmentar-les, són prou conegudes. L'actitud servil de llurs respectius directors, que sovint prenen posicions molt més radicals que el propi govern espanyol, demostra que la promiscuïtat entre el poder i la premsa a casa nostra és un fet. Àdhuc, la "nostra" televisiva, en els seus diferents canals, es va cobrir de deshonora, comprant la intoxicació espanyola sobre el fals "No" dels catalans. Quina vergonya!

En definitiva, a pocs dies del 4 de juliol, quan el govern donarà més detalls sobre els propers passos, i que, casualitat o no, coincideix amb el Dia de la Independència dels Estats Units, la MOAB del New York Times ha complert la seva funció: ha capgirat l'escenari polític i ha fet saltar pels aires els arguments antidemocràtics de Madrid. Ja res no serà igual. Els espanyols estan advertits.